

Lovas István: Gyilkos-e Eörsi Mátyás?

2018 június 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kemény szavak!

A jobboldali.liberalis.mandiner.hu portálon kipoztolták Schiffer András, az LMP volt els? emberének nagy tetszéssel fogadott szövegét arról, hogy a kormány Eörsi Máttyás egykori SZDSZ-es külügyi bizottsági elnököt és államtitkárt, a Gyurcsány-párt jelenlegi politikusát a Demokráciák Közössége nev? nemzetközi szervezet élére jelölte.

Schiffer facebook üzenetét a honlap így foglalta össze:

„Eörsi Máttyásnak a kilencvenes években is üzlettársa volt bizonyos Bauer Miklós. Márpedig Magyarországot soha, sehol ne képviselje olyan személy, aki önként választott társául egy ávós gyilkost. Pont.”

Miután a liberálisok szerint minden ember egyenl?, aminek következtében kett?s mérce nincs, felvet?dik a kérdés, Eörsi maga nem gyilkos-e?

Eörsi oldala ugyanis azonnal és attól a pillanattól kezdve antiszemitanak nevez egy médiumot, ahol egy általuk annak nevezett írás jelenik meg. E médiumot utána antiszemita médiumként örökre bojkottálják.

Márpedig ha Eörsi ügyvédi irodájában hosszú éveken át Bauer Miklós gyilkos ex-ávóssal dolgozott együtt, vajon nem kézenfekv?-e, hogy e mérce alapján ne nevezzük ?t is gyilkosnak?

Schiffer írásában a Bauer Miklós által meggyilkoltak közül megemlíti Ries István egykori igazságügyi minisztert.

Azoknak, akiket az ügy – Eörsi, Bauer, Ries, az MTV hozzáállása az ügghöz, stb. – részletesebben érdeklí, csatoltam a témáról szóló cikket, amely 1999. február 2-án jelent meg a Napi Magyarországbán.

* * *

EÖRSI “KÖRMÖS” ÜZLETTÁRSA: GYLKOS IS?

Lovas István

A szabaddemokrata Eörsi Máttyás cégének (Eörsi & Társai Ügyvédi Iroda, 1056 Belgrád rkp 13/15) tulajdonostársa dr. Bauer Miklós, akit a magyar közvélemény ill. sajtó egy része ÁVH-s múltja miatt a “körmös” Bauer néven ismer. A jelz? arra utal, hogy Bauerék kínzási repertoárjának a körömlézés is része volt.

A kormánykoalíció vélt szabálytalanságaira szakosodott szabaddemokrata Eörsi Máttyásnak az irodája jelent?s állami megrendeléseket kapott a bukott koalíció négy évében, amikor Eörsi a külügyminisztérium politikai államtitkáráként, a sajtóban megjelent állítások szerint, befolyását is felhasználta az igen komoly hasznot hajtó ügyek megszerzésére. Különösen az ÁPV Rt. megbízásait említik, mely révén az Eörsi & Társai óránként mintegy 36 ezer forint honoráriumért dolgoztak.

A cég nem csak privatizációs ügyekre szakosodik. Bauer például korábbi ávósokat – az elbocsátott légió tagjait is védi. Így például dr. Bauer Miklós vállalta el annak az ausztrál állampolgárrá lett Vajda Tibornak a védelmét is, akit a szintén Ausztráliába vándorolt Bárdi Magda azzal vádol, hogy Vajda ÁVH-s korában halálra kínoztta férjét. dr. Bauernek sikerült elérnie, hogy az ausztrál bíróság Magyarországról, az SZDSZ-es Kuncze vezetése alatt álló belügyt?l egy olyan igazolást kapjon, amely szerint az ötvenes években az ÁVH fizikai kényszert nem alkalmazott. Bauerék befolyása azonban nem csak a rendszerváltás utáni belügyre terjed ki. A televízióra is, amely immár másodszor – a balliberális sajtóban kormánypartiként támadott A Hét c. m?sor – a közismerten SZDSZ befolyás alatt álló Népszava vezet? szerkeszt?jét, Dési Jánost bírta meg a már igen ismertté vált Bárdi-Vajda-történet feldolgozásával, noha tudta, az elkötelezett Dési dr. Bauer szerepét következetesen kihagyja feldolgozásából, mint tette az MTV-ben és lapjában korábban egy teljes oldalt elfoglaló, részletes beszámolójában az ügy akkori fejleményeir?l. Mint ahogyan Dési szintén említés nélkül hagyta azt a tény, hogy a mai MTV Híradó egyik kulcsembere, Sebeséknek a családja költözött abba a házba, melyb?l Bárdiékot kihajtották.

Hogy A Hét miért vette most el? ismét a történetet, méghozzá vezet? anyagként, szinte teljes egészében archív anyagból dolgozva, meglehet?sen érthetetlen, ugyanis ott új fordulat – egy tanú jelentkezésén kívül – nem történt. Kár, hogy e helyett – de ez vonatkozik az MTV többi m?soraire és az érdekes történetek iránt piaci okokból is

érdeklőd? kereskedelmi televíziókra – nem készítenek m?sort magáról dr. Bauerr?l, akire most igen komoly, terhel? kijelentéseket tettek, melyek teljes egészében nyilvánosak és 1960 forint ellenében hozzáférhet?ek.

Nemrégiben jelent meg ugyanis Gábor Róbert Az igazi szociáldemokrácia – Küzdelem a faszizmus és a kommunizmus ellen, 1944-1948 c. kötete a Századvégnél. A benne foglaltakkal szemben a kételked?k megnyugtatóra idézzük, hogy “A kötet megjelenését a Forgács Pál Alapítvány és a Soros Alapítvány támogatta”. A szerz?t kutatómunkája során pedig nem kevésbé neves személyek segítettek, mint Charles Gati, Pet? Iván, Vásárhelyi Miklós és – ami jelzi, nem egyoldalú kutatómunkáról van szó -, a miniszterelnöki hivatal stábjában dolgozó kiváló tudós, Tellér Gyula és a Szabad Európa Rádiótól nyugdíjba ment, ma Amerikában él? Vass Vilmos. De Gábor Róbert személye önmagában biztosíték az alaptalan vádaskodások ellen: megalkuvás nélküli múltján kívül jelenleg is a legnagyobb amerikai szakszervezeti csoport, az AFL-CIO tanácsadója kelet-európai ügyekben.

Most idézzük a könyvb?l, Bauer bemutatásával kezdve. Mint Gábor írja, Bauer dolgozott az ÁVO XIV. alosztályán is, fegyelmi el?adóként. “Feleségén, Schönfeld Juditon keresztül, aki az illegális Kommunista Pártnak volt tagja, került kapcsolatba a kommunista mozgalommal. ? maga 1945-ben lépett be a pártba, majd feleségével együtt a PRO alkalmazottja lett. 1953-ig magas pozíciókat töltöttek be. 1950-ben Bauert alezredessé léptették el?”, ismerteti a szerz? Bauer hátterét, majd Marosánt idézi azzal kapcsolatban, ahogyan Ries Istvánt verték agyon az ÁVO-n 1950-ben. A volt igazságügy-miniszter holttestét egy váci meszesgödörben találták meg, olvasható a 173. oldalon. Most ugorjunk el?re a 243. oldalra: “Amikor Ries István igazságügy-miniszter tudomására jutott a kékcédulás szavazatok^u száma, kijelentette, hogy ha nem engedik szabadon a szociáldemokrata rend?rtiszteket, ha a kommunisták nem vonják vissza a hamis szavazatokat, lemond miniszteri tisztségér?l. Bán Antal iparügyi miniszter szolidaritást vállat vele. Ries István 1950 júniusában súlyos árat fizetett magatartásáért: Bauer Miklós ÁVO-s alezredes saját bevallása szerint agyonverte az Andrássy út 60-ban”.

Menjünk vissza a 173. oldalra: “Ries István személyével kapcsolatban meg kell említeni Bauer Miklós ÁVO-alezredest. Idézzük csak a zsák és zsineg nagykeresked? (Bauer és Rátz) csemete Rákosihoz küldött jelentéséb?l, az 1950. július 22-én készült eredeti okiratból: “beismerés el?tt a sírás, a piszkosság okozta megalázottságot leszidással, leköpéssel és néhány pofonnal igyekeztem fokozni.”” Ugyancsak Bauer alezredes, amikor az egyik vizsgáló panaszkodott, hogy ?rizetese nem vall, gúnyosan jelentette ki: “Nem tudtok kihallgatni. Látjátok, az én ?rizetesem inkább meghalt.”” Ries Istvánról volt szó... Bauer megkapta jutalmát b?neiért: a Komplex Külkereskedelmi Vállalat vezet?jeként ment nyugdíjba. Budapesten él, egy neves ügyvédi iroda munkatársa.”

Az ÁVÓ szervezeti felépítését és az egyes alosztályok munkáját ismertet? fejezetb?l tudjuk meg azt is, hogy az Eörsi-iroda mai résztulajdonosa az ÁVÓ III. alosztályán szintén dolgozott. Ez az alosztály az egyházak felmorzsolásával foglalkozott. Péter Kiss Szaléz ferences rendi szerzetest is ott “morzsolták fel”. Az Andrássy út 60-ban “Többek között Bauer Miklós százados javaslatára vizet csöpögtettek a fejére, amivel azt akarták elérni, hogy az áldozat meg?rüljön. Ugyanezt a célt szolgálta, hogy vödröt tettek a fejére, s azt gumibottal döngették. A harangzúgáshoz hasonló állandó hang rettenetes szédülést okozott. Ezek a kísérletek sem bírták szólásra Kiss Szalézt. Végül is gumibottal addig verték a veséjét, míg bele nem halt szenvedéseibe.”

De a könyv 182. oldala is idézésre méltó: “Szendi György, illegális kommunista párttag, Bauer Miklós sógora volt. Péter Gábor közvetlen környezetéhez tartozott. Az évek során a PRO-ÁVO-ÁVH majdnem minden osztályán teljesített szolgálatot. 1946 szeptemberét?l a XI. alosztályon, sógora mellett dolgozott, majd amikor a II. alosztály beolvadt a XIV. alosztályba, ott kapott beosztást. 1947-ben a IV. alosztály helyettes vezet?je lett. A Rajk-per idején ? hallgatta ki Bauerral együtt Noel H. Fieldet. Ugyancsak az ? brutalitásuk miatt hozott Zsigmond Ern?né koraszülött gyereket a világra az Andrássy út 60 pincéjében. A jutalom itt sem maradt el: Szendi György szabadalmi ügyviv?i engedélyt szerzett és irodát nyitott Budapesten.”

Elképzelhetetlen lenne, hogy egy hasonló esetben Németországban például ne indulna meg ügyészi vizsgálat. Nálunk a b?nök – ha kommunisták követik el?ket – elévülnek. Ugyanis, érdekes módon, a mai ügyészség szerves el?dje az elévülésr?l vallott aggályait félredobva emelt vádat 1965-ben Ankner Bélát ellen – és ítélték el a vádak alapján 15 évre -, mert Ankner a Tanácsköztársaság ellen felvonuló egyik dunai monitor gépházában dolgozott 1919-ben (!), vagyis 46 évvel az ítélet kimondása el?tt. (Mely vádemelés vagy precedens vagy ok a börtönben elhunyt Ankner posztumusz rehabilitálására.)

De elhagyva a jog területét, talán kétségbevonhatatlan, hogy mekkora nyilvánosságot kapna egy berlini, prágai vagy varsói “Bauer”. Nálunk, ahol az elektronikus média nem a rendszerváltás és a demokrácia melletti emberek

